

Reserve og, som det er nævnt, skal beholdes som Reserve til Saasød, er meget for meget. Hvis det er Tanken at forbeholde dem til Hjælp for de Landmænd, der har en saa tarvelig Høst, at de ikke er i Stand til at opretholde den nødvendige Del af deres Besætninger, kan jeg forstaa den store Reserve, men hvis det, som nævnt i Bemærkningerne, alene skal være en Reserve til Saasød, og man alligevel gaar ud fra, at Landmændene selv skal sikre sig Saasød i rette Tid, er denne Reservebeholdning meget for stor. Og saa er den ikke forsvarlig. Saa er det langt mere forsvarligt at lade en stor Del af denne Beholdning dele ud mellem de Landmænd, der har saa stærk Brug for den. Jeg vil henstille til den højtærede Minister ogsaa at besvare dette Spørgsmaal.

Martin Hansen: Idet jeg i øvrigt kan henholde mig til, hvad mit Partis Ordfører udtalte, ønsker jeg at knytte nogle Bemærkninger til enkelte væsentlige Punkter i Lovforslaget, og da først og fremmest til selve Ligningen. Her kræves der 2 Mill. Tdr. mere end Landbrugsudvalget har indstillet. Jeg vil herom sige, at det staar klart for mig, at hvert af disse Tal kan have sine Fortrin. Jeg vil først sige med Hensyn til, hvad Landbrugsudvalget har indstillet, at det er rigtigt nok, at her er man klar over, hvor meget man skal aflevere, men paa den anden Side er det en rent skematisk Ligning. Der er den Fordel, at man er sikker paa at faa de 7,5 Mill. Tdr. ind, men den har en stor Mangel, som den anden Ligning ikke har. Man er nemlig ved denne i Stand til at raade Bod paa Stillingen i de enkelte Landsdele og hos de enkelte Producenter, efter som deres Høst har været. Nu er det saaledes, at Høsten vil i høj Grad blive forskellig baade i de forskellige Egne og for de forskellige Landbrugere indenfor den samme Egn. Det, man maa tilsigte, er, at ingen Producent har mindre end de 400 kg. Det er en overmaade værdifuld Ting, at enhver Producent er klar over, at der er sikret ham 400 kg til egen Produktion. Men hvis man skal kunne holde fast paa det, hvad jeg anser for at være i høj Grad værdifuldt, maa den Ligning, vi anlægger, være noget højere. Nu er der under disse Forhandlinger talt om, hvor stor Høsten vil blive, og det er givet, at hvis den ikke naar de 18 Mill. Tdr., vil Ligningen af de 9,5 Millioner ikke indkomme. Af den Grund bør Ligningen være noget rigelig.

Dernæst ønsker jeg at sige om denne Ligning, at det ikke er nok, at man ønsker og tror og haaber at kunne nøjes med mindre, thi hvad gaar disse 2 Mill. Tdr. til, som her foreslaas mere, end Landbrugsudvalget har indstillet? Ja, den ene Million gaar lige til Menneskenes Ernæring, den anden gaar til Saasød. Og derfor mener jeg, at man maa være noget forsigtig her, og at man nøje bør overveje, hvorvidt man tør indestaa for, at de 500 Kalorier, der her er Tale om, kan undværes. Men dernæst maa man ogsaa overveje, hvorvidt man tør sige, at der ingen Saasød skal være i Behold, thi vel hører jeg til dem, der anser det for forkasteligt at komme ind paa dette Barnepigesystem, at Landbrugere ikke selv passer paa at have Saasød, men jeg er belært af Erfaringen om, at saadan er det nu en Gang ikke. Der har været Masser af Landbrugere, som særlig sidste Foraar har manglet Saasød, og naar det kniber med Foder til Kreaturerne, er der en stærk Fristelse til at bruge af det, man har. Derfor mener jeg ogsaa, man paa dette Punkt maa være forsigtig og nøje overveje, om det ikke er nødvendigt at bevare denne Million Tønder eller muligvis mere, det ved jeg ikke, det kan man undersøge nærmere i Udvalget. Men helt gaa bort fra Bestemmelsen om Saasød, har jeg mine store Betæneligheder ved efter den Erfaring, vi har indhøstet under denne Periode. Jeg vil derfor henstille, at man dog er noget forsigtig, naar man vil slaa Ligningen ned til noget mindre, thi jeg foretrækker langt fremfor en skematisk Ligning, at man udlyner den Uret, der er mellem de forskellige Jordbrug, idet Væden har været forskellig i de forskellige Egne. Tanken er jo den, at de, der har avlet mest, kommer til at yde til dem, der har avlet mindst, og det er efter min Mening retfærdigt. Det er ogsaa udtalt baade af den højtærede Minister og af mit Partis Ordfører, at det ikke var en Gennemsnitsretfærdighed, man tilstræbte, men en virkelig Retfærdighed, saa vidt det lod sig gøre.

Dernæst ønsker jeg at sige om de to Grænser de 15,000 Kr.s og de 40,000 Kr.s Jordværdi, at ihvorvel jeg principielt er imod, at der sættes Grænser, maa man dog ogsaa, naar Lovgivningsmagten staar overfor et Lovforslag som det foreliggende, tage i Betragtning, hvorledes Krigen har virket paa Landbruget i de forløbne 3 Aar. Og da er det ikke af Vejen at nævne, at det store Landbrug har haft gode Dage, der-